

A cobro divertido

Un relat de: [EULALIA MOLINS ARAGALL](#)

Rinnng, rinnng...

-Digui? Sí, sí, d'acord!

-Hola Rafel, sóc la Sònia, com estàs? ... Jo, bé... Sí, la Carme és aquí, ara li dic que s'hi posi.... Molt bé, sí, un peto! És per tu, Carme, el Rafel, però no estiguis gaire estona parlant, que després el pare rondina!

La Carme es posa a parlar una estoneta amb el seu xicot. Parlen de tot i de res; el noi fa uns mesos que treballa a l'estranger i cada tarda aprofita per parlar amb la seva xicota.

La Sònia, sempre és la que agafa el telèfon. Li agrada prendre els encàrrecs, i encara li agrada més si demanen pel pare o la mare, i els pot dir que no hi són, perquè el que truca li explica tot a ella i, després, ella explica del que li han dit el que li sembla i molt més. No ho pot remeiar. Els sis anys que té els fa servir per fer de doneta gran. Ella ho diu sempre:

-Jo, de gran, vull ser secretària, de les que porten el telèfon enganxat a l'orella.

Rinnng, rinnng...

-Digui? Sí, sí, d'acord!

Ja ha passat un altre dia, i torna a ser la tarda.

-Hola, Rafel, sóc la Sònia... Què treballes molt?... Què fa molta calor?... Jo tinc molts deures i la Carme m'està ajudant a fer-los... D'acord, ara te la passo... Un petó a tu, també! És per tu Carme, el Rafel, com sempre...!

I la Carme, com sempre, es posa al telèfon, i comença a festejar a la distància, amb el seu enamorat, parlant de tot i de res, i deixant que els minuts passin i que la factura del telèfon vagi pujant, i pujant, sense pensar la que li caurà a sobre quan el pare se n'adoni del que està fent!

Aquella nit, la Sònia, com que tenia moltes ganes de xerrar i no tenia cap encàrrec per trametre als pares, mentre sopaven, els hi va dir molt decidida:

-Sabeu què? Quan truca el Rafel, primer s'hi posa una veu de dona, que deu ser la seva secretària, i em diu amb castellà: "¿Acepta esta llamada a cobro DIVERTIDO?" I jo sempre li dic que sí, i de seguida parlo amb el Rafel i després ho fa la Carme.

El pare ja feia dies que portava el control de les trucades, perquè pujaven molts diners i la companyia en facturava molts minuts, i en sentir la petita Sònia comentant les divertides trucades, ho va entendre i ho va voler aclarir.

Les trucades que feia el Rafel, des de l'estranger, eren "a cobro revertido" I ell es feia un tip de pagar minuts i minuts de trucades que no sabia d'on sortien.

Li va voler explicar a la petita el significat d'aquella paraula, perquè quan la tornés a sentir, com a mínim ho comentés amb els grans, per si volien o no volien divertir-se tots junts; la nena que era molt eixerida, va demostrar que havia entès l'explicació, perquè al final de la conversa va dir:

-Així, quan truqui aquella senyora i em digui que el cobro es DIVERTIDO, primer haig de saber si teniu ganes de passar-vos-ho bé?